

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

115. Ficus execrata continuò exarescit: & eijciuntur negotiantes in
Templo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](#)

C A P. 115. Ficus excreta & continuo exarescit: & ejiciuntur negotiantes
in templo. Marth. 21. * 113. Mar. 11. * 113. Luc. 19. * 114.

S. Mattheus.

*E*t intravit Iesus in templum plu Dei, & ciebat oes videntes & emetes in circumspectis omnibus, templo, & molas numulariorum, & cathedras videnti colubas euerit: & dicit eis, Scriptum est: domus mea, domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et accesserunt ad eum ceci, & claudi in templo: & sanauit eos. Videntes autem principes sacerdotum & Scribebæ mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes, Hosanna filio Dauid: indignati sunt & dixerunt ei, Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis, Vtique, nūquā legisti, Quia ex ore infantium & lacteum pse: istilaudē: Et relictis illis, abiit foras extra Ciuitatem in Bethaniā: ibi: māsit. Mane autem reuertens in Ciuitatem, esurijt. Et vidēs fici arbo

re vna sec⁹ viā, venit ad

ea: & nihil inuenit in ea

nisi folia tātūm, & ait illi,

Nōnne scriptum est, Quia

Nūquā ex te fructus na-

scatur in sempiternū. Et

arefacta est cōtinuō fical bus gentibus?

Vos autem nea.

Et vidētes discipuli feci- tis eam speluncam

mirati sunt dicentes, Quo

latronum. Quo auditio,

modō cōtinuō aruit?

Re: principes sacerdotum &

S. Marcus.

*E*t introiuit Ierosolymam in templum: & cum iam vespera esset hora, exiit in Bethaniam cum duodecim. Et alia die cum exirent à Bethania, esuriit. Cumque videisset à longe sicum habentem folia, venit si quid forte inueniret in ea. Et cum venisset ad eam nihil inuenit præter folia. non enim erat tempus feriorum. Et respondens dixit ei, Iam nō amplus in æternum ex temporis fructum quisquam manducet. Et audiebant discipuli eius. Et veniunt Ierosolymam. Et cum introisset in templum, cœpit eiicere vendentes & ementes in templo, & mensas numulariorum, & cathedras vendenti columbas euerit. & nō sinebat ut quisquā trāferret vas per templum:

Principes & docebat, dicens eis,

nisi folia tātūm, & ait illi,

Nōnne scriptum est, Quia

Nūquā ex te fructus na-

scatur in sempiternū. Et

arefacta est cōtinuō fical bus gentibus?

Vos autem nea.

Et vidētes discipuli feci- tis eam speluncam

mirati sunt dicentes, Quo

latronum. Quo auditio,

modō cōtinuō aruit?

Re: principes sacerdotum &

S. Lucas.

*E*t ingressus in templum, cœpit eiicere vendentes in illo & ementes, dicens illis, Scriptum est, Quia domus mea, dominus oratio nis est. Vos autem feci- stis illam speluncam latronum. Et erat do- cēs quoti- die in tem- plo. Princi pes autem sacerdotū & Scribebē & plebis que- rebant illū perdere: & non inue- niebant quid face- rent illi.

S. Iohannes.

*E*t cū accē- tē p̄cī- se- nōrē In qua- cis? E- han- sponde- us. * 115. C A P. popu- E cū ac- tē p̄cī- se- nōrē In qua- cis? E- han- sponde- us. * 115.

SYNTAXIS HISTORIÆ EVANGELICÆ.

159

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
<p>spondens autem Iesus, ait eis, Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non habaueritis, non solum de ficalia facietis sed & si modo tibi dicteritis, Tollere & mittere in mare, & non habauerit in corde suo, sed crediderit quia quodcumque dixerit huic monti, Fieri. Et omnia quæcumque orantes petitis, credite quia accipietis, & euenient vobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite si quid habetis aduersus aliquem: ut & pater vester qui in cælis est, dimitat vobis peccata vestra. Quod si vos non dimiseritis: nec pater vester qui in cælis est, dimitte vobis peccata vestra.</p> <p>* 116.</p>	<p>Scribæ querebant quomodo eum perderent timebant enim eum: quoniam vniuersa turba admirabatur super doctrinam eius. Et cum vespera facta esset, egrediebatur de ciuitate. Et cum manè transirent, viderunt sicum aridam factam à radicibus. Et recordatus Petrus, dixit ei, Rabbi, ecce ficus cui maledixisti, aruit. Et respondens Iesus ait illis, Habe te fidem Dei. amen dico vobis, quia qui cuncte dixerit huic monti, Tollere & mittere in mare, & non habauerit in corde suo, sed crediderit quia quodcumque dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis, omnia quæcumque orantes petitis, credite quia accipietis, & euenient vobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite si quid habetis aduersus aliquem: ut & pater vester qui in cælis est, dimitat vobis peccata vestra. Quod si vos non dimiseritis: nec pater vester qui in cælis est, dimitte vobis peccata vestra.</p> <p>* 116.</p>	<p>Omnis enim populus suscipiens etratum diem illum.</p>	

C A P. 116. Principibus sacerdotum & Scribis interrogantibus, qua potestate doceret populum, Christus proponit questionem de Baptismo Iohannis, & parabolam de duabus filiis patri dissimiliter obtemperantibus, altero quidem verbo, & non re, contraria autem altero, re & non verbo. Mat. 21. * 115.

Mar. 11. * 115. Luc. 20. * 115.

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
<p>Ecce venisset in templo, accesserunt ad eum principes sacerdotum & seniores populi, dicentes, rursus Iesus in qua potestate haec facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem? Respondens Iesus dixit eis, in Templo, Interrogabo vos & ego ac-</p>	<p>ET veniunt principes sacerdotum & seniores populi, dicentes, rursus Iesus in templo & euangelizante, conuenierunt principes sacerdotum & scribæ cum seniori b., & ait dicentes ad illum, Dic nobis, in qua potestate hec facis? aut, quis es qui dedit tibi haec potestatem?</p>	<p>ET factus est in una die, erū docente illo populo in templo & euangelizante, conuenierunt principes sacerdotum & scribæ cum seniori b., & ait dicentes ad illum, Dic nobis, in qua potestate hec facis? aut, quis es qui dedit tibi haec potestatem?</p>	

V 4